

పతివ్రత

కే.కె.కె.

నిగరెట్టు వాసన.

నిజమేనా? తను లేనప్పుడు తన ఇంటిలోకి పరాయి మగవాడు వస్తున్నాడా?

దిక్కుతో చటం లేదు మూర్తికి, తలుచుకున్న కొద్దీ మతిపోతోంది.

నిర్మల తనను దగా చేస్తోందా? ఎలా నమ్మటం? ఎలా నమ్మక పోవటం? అడిగితే చెబుతుందా? గడ్డిస్తే బయట పడుతుందా?

కొత్త కాపురం పెట్టి ఆరెల్ల గడిచాయి అంతే. ఎంత ప్రేమగా చూసుకుంటున్నాడు నిర్మలని! ఎంత తక్కువయింది ఆమెకు? కొంపదీసి, పాత ప్రయుడెవడైనా ఉన్నాడా? పెళ్ళయినా పదిలి పెట్టక, ఇప్పుడు సరాసరి ఇంటికే వస్తున్నాడా?

ఊరవతల ఇంటిలో కొత్త కాపురం మొదలెట్టి నప్పుడు అనుమానాలు రానే వచ్చాయి, అయితే ఇటువంటి సందేహాలు కాదు.

ఇంటికి భద్రత ఉండడేమో ననుకున్నాడు, తను అఫీసుకి వచ్చేయ్యగానే నిర్మల ఇంట్లో ఒక్కోత్తీ బితుకు బితుకుమని గడపాల్ని వస్తుంది కదా అని దిగులు పడ్డాడు, ఇల్లు దూరంగా ఉండటం ఆమెకు అన్నింటా ఇబ్బంది అనుకున్నాడు, అయితే ఈ కారణంగానే ఆమె ప్రయియట్ల కలుసుకోవటం మరింత సులువయిందా? తను ద్రొద్దున్న తో మిద్దింటికి ఇంటి నుంచి బయలుదేరి అఫీసుకి వచ్చేస్తాడు. వస్తూ బాక్సులో భోజనం తెచ్చుకుంటాడు. మళ్ళీ బస్సులు మారి ఇల్లు చేరే సరికి ఆరున్నరవుతుంది. ఇటీవల మరికాస్త అలస్యం కూడా అవుతోంది.

ఉద్యోగం కూడా కొత్తదే కాబట్టి కొత్త స్నేహితులు దొరికారు, కొత్త పరిచయాలు కలిగాయి. అఫీసు తర్వాత మిత్రులతో కాసేపు గడపటం తప్పనిసరి అవుతోంది. అదవారడపా పార్కిలు తప్పటం లేదు. ఇదారు సార్లు 'మందు' పార్కిలు కూడా అయ్యాయి, అప్పుడు మరి రాత్రయ్యకాని ఇంటికి వెళ్ళలేకపోయాడు.

తనిలా అలస్యంగా ఇల్లు చేరుకోవటం నిర్మలకు మరింత అనువుగా దొరికిందేమో!

పాత ప్రయియట్లూ లేకుంటే కొత్తగా అయినా ఎవరో తారనపడి ఉండాలి.

ఎక్కడివాడు? ఇంటి చుట్టు ప్రక్కల వాడేనా?

పగలంతా నిర్మల ఇంట్లో ఒంటరిగా ఉండటం పసిగట్టి నెమొదిగా 'పల' విసిరాడా? గుట్టు చప్పుడు కాకుండా సజావుగా ఇంట్లోనే జరిగిపోతోందా?

ఈ ఊళ్ళో ఇక తనకు బంధువు లేవరూ లేరు. ఆమెకు తెలిసిన వాళ్ళవరూ కూడా లేరిళ్ళడ. మరి, తనకు తెలియకుండా ఇంటికి వచ్చేదెవరు? లేక, ఇదంతా వట్టి ప్రమేనా?

ప్రమ అయితే ఎంత బాగుండును! నిర్మల నిజంగా నిర్మల అయితే....

నిగరెట్టు వాసన - ఎలా వచ్చింది? ప్రమకాదు. తను నిగరెట్టు కాల్చాడు. చిన్నప్పట్టుంచి ఆ వాసన అంటే పడదు. చాలా మంది మిత్రులు నిగరెట్టు కాలుస్తారు.

తనకు మాత్రం ఆది అలవాటు కాలేదు.

-నిగరెట్టు కాల్చే మొగళ్ళంటే ఆదాళ్ళు తెగ ఇష్టపడతారోయ్, అనేవాడో కమిత్రుడు. నిజమేనా? నిగరెట్టు కాల్చటం చూసి ముచ్చటపడి, ఒక అపరిచిత వ్యక్తితో స్నేహం చేసిందా నిర్మల? ఎంత ధైర్యం! ద్రోహం! దగా!

ఇదంతా తన ప్రమే అయితే...

నిన్న రాత్రి నిగరెట్టు వాసన అబద్ధమై ఉండాలి. పది దాకా వెళ్ళాడు ఇంటికి, మందు పార్కి నుంచి అతి సీరసంగా మత్తులేనే తిరిగి వచ్చాడు.

-ఇప్పటికే అలస్యమైంది, రండి భోంచేద్దురుగాని, అని నిర్మల అంది గాని, వెంటనే తినాలనిపించలేదు. వడ్డిస్తూ ఉండు, వచ్చేస్తాను అంటూ బెడ్ రూంలోకి నడిచి మంచం మీద వాలిపోయాడు, కళ్ళు తిరిగినట్లయింది, ఏమిటో వింతగా అనిపించింది.

కొత్త వాసన తెలిసింది. మొదట అనుమానం కూడా రాలేదు. ఆ తర్వాత ముక్కు ముడిచి వీల్చి చూశాడు. నిగరెట్టు వాసన.

నిగరెట్టు పీకగాని, బూడిదకాని కన్నిస్తుండేమో నని మంచం చుట్టు ప్రక్కల చూశాడు. ఏమీ లేదు. గదంతా పరిశీలించాడు. అంతా మామూలుగానే ఉంది. అంతలో నిర్మల వచ్చి భోజనానికి రమ్మంటూ చేయి పుచ్చుకోవటంతో అనుమాన పిశాచాన్ని లోలో పలేజోకొట్టాడు.

ఇంటికెవరైనా వచ్చినట్లు నిర్మల చెబుతుండేమో నని భోంచేస్తున్నంత సేపు ఎదురు చూశాడు. ఆ ప్రసక్తే లేదు. మళ్ళీ పడగ్గడి చేరాక నిద్రిస్తోందని

తను కళ్ళు మూసుకున్నాడు. ఆమె లైబ్రార్ని వచ్చి ప్రక్కన పడుకుంది. అప్పటికి నిగరెట్టు వాసన మటుమాయమైంది. కొంపదీసి, ఆది తన ప్రమేనేమోనని అనుమానం కలిగింది, ఎటూ నిర్మారణ కాలేదు. మనక వెలుగులో నిర్మల ముఖం వైపు చూడగా, ముఖం నిర్మలంగానే ఉంది. మనసులో ఏముందో? ఆడదాని మనసు అగాధమన్నారు. నిర్మల కూడా ఆడదే.

మామూలుగానే తెల్లారింది, నిర్మల మామూలు గానే ఉంది, టిఫిన్, కాఫీ, భోజనం బాక్సు- అట్టి మామూలే.

తన మనసు మాత్రం మామూలుగా లేదు. ఇదేదో తలెవరకు తనకేది మామూలుగా ఉండదు.....

* * * * *
ఆరోజు సాయంత్రం నాలుగున్నరకి తలనొప్పిగా ఉందని హెడ్తో చెప్పి, వెంటనే ఇంటికి ఖైలు దేరాడు మూర్తి. రెండు బస్సులు మారి బదున్నరకలా ఇల్లు చేరుకున్నాడు. ఇల్లు దగ్గర పడుతుండగా గుండె శబ్దం చెప్పిల్లో వినిపించింది, ఇంట్లో నిర్మల ఒక్కోత్తే ఉండాలని మనసారా కోరుకున్నాడు.

తలుపు తట్టిన వెంటనే గుమ్మంలో ఘట్టకమైంది నిర్మల, నమ్మలేనట్లు చూసింది.

ప్రయియట్ బదులు తను వచ్చాడని నిరాశ పడిందా? ఆమె ముఖంలో విచ్చుకున్న నవ్వు వెనుక 'కుట్ర' ఉందా? ఎలా తెలుస్తుంది?

-ఇవాళింతోందరగా వచ్చేకాలేమండీ? అంది.

-ఏం? రాకూడదా? నీకేమైనా అభ్యంతరమా?, అందామనుకున్నాడు, అనలేదు.

-తలనొప్పి, అంటూ పడగ్గడిలోకి వెళ్ళాడు. వెళ్ళానే వాసన చూశాడు. లేదు, నిగరెట్ వాసన లేదు.

మనసుతేలిక పడింది. అంతలో గుబురిక్కింది. ప్రయియట్ రాలేదేమో! వచ్చినా నిగరెట్టు కాల్చలేదేమో! - ఎలా తెలుస్తుంది?

వెనకే వచ్చిన నిర్మల, అమృతాంజనం తీసి రాయిబోయింది. అక్కల్లేదంటూ తప్పించు కున్నాడు. -కాఫీ అయినా చేస్తాను, అంటూ ఆమె వంటింటిలోకి వెళ్ళగానే, చప్పున లేచి, యధారాపం గానే ఇల్లంతా కలియదిరిగాడు. నిగరెట్ వాసన ఎక్కడా రాలేదు. నేలంతా చూపులతో గాలించాడు. కాంశాండే దాకా కూడా చూశాడు. ఎక్కడా నిగరెట్టు పీక లేదు, ప్రయియట్ ఇవాళ రాలేదు. అంతేనా?

నిన్నటి వాసన కేవలం ప్రమేనా? తాగుడు మైకంలో మనసు రక రకాలుగా పని చేస్తుందంటారు. అయితే, మనసు వాసనల్ని కూడా కల్పిస్తుందా?

* * * * *
అనుమానం పెనుఘాతం. అంత తొందరగా పదులుతుందా? దీని అంతేదో కనుక్కోవాలను కున్నాడు మూర్తి. నిర్మల కొక ప్రయియట్ ఉండే మాట నిజమైతే, తన

ఇంట్లోనే రంకు సాగుతుంటే, ఆ సంగతి నిర్ధారణ అయితే - ఏం చెయ్యాలి?

అది మాత్రం ఈ సాంఘిక దోహతున్నాడు మూర్తి. ఏమైనా చెయ్యొచ్చు, ఏమైనా చేస్తాడు. ముందిది తేలాలి, అట్టే ఇట్టే తేలిపోవాలి. మరుసటి రోజు ఆఫీసుముగిసిన వెంటనే ఇంటికి వచ్చాడు. ఏమి తేల లేదు. వాసన లేదు.

తనకు అనుమానం వచ్చిందని గాని నిర్మల పసిగట్టిందా? ప్రయుక్టు ఇంటికి రావద్దని చెప్పిందా? ఇద్దరూ మరెక్కడైనా కలుసుకుంటున్నారా? పగలంతా తను ఒక్కతే ఉంటుంది, సాయంత్రం లోపు ఎక్కడికి వెళ్ళి వచ్చినా అదిగో వాళ్ళు లేరు.

తనకు అనుమానం వచ్చినట్లు అమెకు అనుమానం రాకూడదు. తెలివిగా ఆరాటయాలి. రంకు నేర్పిన అదది బొంక నేర్పదా? అదది అబద్ధ మాటకే గోడకట్టినట్లు. అదిగి లాభం లేదు.

కనిపెట్టి నిలదీయటమే మార్గం. కనిపెట్టడానికి ఏది మార్గం? తను ఆఫీసు కెళ్ళినప్పుడు ఇంటిపై నిఘా వేయమనే ఎవరయినా ఏర్పాటు చేస్తా? పరుపు పోతుంది. ఏదోలా అయితే ఇటువంటి పనుల్ని ప్రయుక్టు దిదిక్కివేలకీ ఆపివేస్తాడు. ఛ - ఇంటియా ఇంకా వెనకబడక ఉంది.

అనుమానం అనుమానంగా ఉండగానే, పైకి అంతా మామూలుగా ప్రవర్తిస్తున్నాడు మూర్తి. తెలివినంతా ఉపయోగించి నిర్మలను జాగ్రత్తగా, స్పటి చేస్తున్నాడు. అమె మాటలో గాని,

నవ్వులో గాని, ప్రవర్తనలో గాని, మార్పు ఉందా? ఒకప్పుడు నిర్మల తనకు తెలిసిన నిర్మలై కాదనిపిస్తుంది. మరొకప్పుడు, ఎప్పుటి నిర్మలై - పట్టి అమానుకురాలనిపిస్తుంది.

ఎలా ఈ అడవాళ్ళని అర్థం చేసుకోవటం? నమ్మట మనేది మరీ మరీ కష్టం!

అమెకు అనుమానం రాకుండా, రెండు మూడు రోజులు ఆఫీసు నుంచి సరాసరి మామూలు వేళకే వచ్చాడు. సిగరెట్టు వాసన లేదు. ఒకరోజు కొంచెం లేటుగా వచ్చాడు. వాసన లేదు.

అంతా వట్టి ప్రమేననిపించింది మూర్తికి మళ్ళీ, ఆంజా తాగిన మైకంలో తనకూ అనిపించింది.

ఆని నిర్ధారణ చేసుకో బోతుండగా -

చల్లారి పోతున్న తుపాన మళ్ళీ చెలరేగింది. పడగ్గదిలో మళ్ళీ వచ్చింది - సిగరెట్టు వాసన. అదే వాసన - నిర్మలను ఏకసులిపి చంపెయ్యాలన్నంత కోపం ముంచుకు వచ్చింది.

అనుమానం బలపడుతోందే గాని, 'అధారం' దొరకలేదు.

ఎంతకాలం ఈ దొబ్బాచులాట? రాత్రిళ్ళూ నిద్రపట్టదు మూర్తికి. ప్రక్కనే నిర్మల

denka.

ఎంత హాయిగా నిద్రపోతోంది! ఎంత గుండె నిబ్బరం!
'అంగన నమ్మరాదు', అని ఊరికే అన్నారా?

డిటిక్టివ్ పుస్తకాలు చదివిన తెలివినంతా
ఉపయోగించాడు మూర్తి.

ఒక సాయంత్రం నిర్మలను పనిమాకు
తీసుకెళ్ళాడు. ఇంట్లో నాలుగు గోడల మధ్య కాక,
బయట ప్రపంచంలో ఆమె ప్రరన ఎలా ఉంటుందా
అని వదివడి నిశితంగా పరిశీలించాడు. మార్పు లేదు.
మరోసారి మార్కెట్ కు వెళ్ళినప్పుడు కులాసాగా
కబుర్లు చెబుతూ 'సెక్స్' ప్రస్తావన తెచ్చాడు.

అలావచ్చిన ధోరణులోనే దీని గురించి కూడా ప్రాగ్
మాట్లాడిందే తప్ప, నిర్మలలో ఏమార్పు లేదు. లేక,
మార్పు కనిపించ నివ్వకుండా జాగ్రత్త
పడుతోందా? ఆమెకు అంత నటన చాతనోనా?

* * * * *

ఆఫీసులో మిత్రులు ఎచ్చెవా చేస్తున్నారు. ఇంత
'ఇంటి పిల్లి' అయిపోయావేమిటా? అంటున్నారు.
ఆఫీసు తర్వాత కాఫీ టీలకి వెళ్ళటం లేదు. మందు
పార్శీలని కూడా తిరస్కరించేస్తున్నాడు.

ఒకరోజు మామూలుగా ఆఫీసుకి వెళ్ళాడు. వెళ్ళి
వెళ్ళగానే మామంచి అయిడియా వచ్చింది. వెంటనే
ఆరోజుకి లీఫ్ లెటర్ ఇచ్చేసి, మళ్ళీ ఇంటిదారి
పట్టాడు.

ఇల్లు తాళం వేసి ఉంటుందనుకున్నాడు. లేదా
ఇంట్లోంచి మగగొంతు వినిపిస్తుందనుకున్నాడు.
రెండూ జరగలేదు. నిర్మల ఒక్కొక్క ఇంట్లో ఉంది.
ఇంటిపనితో అలసి, బద్ధకంగా పడుకుంది. సిగరెట్
వాసన లేదు.

-ఎమైందంటి? వోంట్లో జాగులేదా?, అంది నిర్మల
ఆందోళనగా.

-లేదు అదేమిటి ఇవాళ ఆఫీసు పని చెయ్యాలని
పించలేదు, నీతో ఉండాలనిపించింది, అన్నాడు ఆ
క్షణం నిర్మలమీద చెప్పురాని ప్రేమ పొర్లుకొచ్చింది.

-మంచిన చోళారు, అంటూ కౌగిలించుకుంది.

* * *

ఆరోజు సాయంత్రండాకా పడగ్గడి వదల్లేదు
ఇద్దరూ. ప్రయుడు వచ్చి తలుపు తడతాడేమోనని
చెవులు రిక్కించి జాగ్రత్తగా వింటున్నాడు మూర్తి

పత్రివత

ఎవరూ రాలేదు. ఇవాళ ప్రయుడు రాదని నిర్మలకు
తెలుసా? రాకపోకలకు ఏదైనా సంకేతం ఉండేమో!
తలుపునకు తీయటం, కిటికీ పూర్తిగా మూయటం
... లాంటివి...

ఆ రోజంతా చాలా సంతోషంగా ఉంది నిర్మల.
తననో వెర్రివెధవనుచేసి లోలోపల నవ్వు
కుంటోందా? అయితే ఆ నవ్వులో కత్తి
కనిపించలేదు. తనమీద ప్రేమ మాత్రం నటన
అనిపించలేదు. ఆ రాతంతా కబుర్లు చెప్పుకుంటూ
గడిపారు. ఊపితమంతా ఇంత హాయిగా
గడుస్తుందా అనికూడా అనిపించింది
అప్పుడప్పుడూ, తెల్లవారుతుండగా అతనికి
బోలెడంత దిగులనిపించింది. అనుమానం నిజమైతే
నిర్మలను ఎంచెయ్యాలి? వదిలియ్యాలి?, ఏదాకు
లివ్వాలి? చంపెయ్యాలి? దిగులంతా తనకేనా?
ప్రియుణ్ణి ఇంటికి రప్పించుకుంటూ కూడా తనతో
ఇంత హాయిగా ఉండే - నిర్మల ఆదనా? దేవతా?
రాక్షసా?

* * * * *

అనుమానాన్ని కాస్త నిర్మల ముందే బయట
పెట్టాలని బలంగా అనిపించింది. అయినా
బలవంతాని నిగ్రహించుకున్నాడు. ఎలాగో గాని, ఇది
తోందరగానే పరిష్కార మవుతుందని అతనికి
ఎందుకో అనిపించింది. ఇదిపరకటి ధోరణువేరు.
ఇప్పుడామె ప్రేమమైకం మరి తలకెక్కింది. ఆ
ప్రేమలో కత్తి నిజమే అయితే భరించలేడు.
చంపేస్తాడా? చంపెయ్యప్పు. ప్రేమలో స్వార్థం
అదే. పెళ్ళిలో నీపని అవతల పెట్టినా, ఆమె ప్రేమను
మరొకరికి వంచనానికి వీలులేదు. సహించలేదు.
ప్రపంచాన్ని తన్ని తగలేస్తాడు. ఆమెను చంపేసి,
తనూ చచ్చిపోతాడు. ఏమైనా చేస్తాడు.

నాలుగైదు రోజులు గడిచాక, ఒక మధ్యాహ్నం
దాటినవేళ 'పర్మిషన్ తీసుకుని ఆఫీసునుండి
బయట పడ్డాడు మూర్తి. సదాసరి బస్సుక్కి ఇంటికి
వచ్చేవాడు.

ఏదో జరగబోతున్నట్లు ఎవరో హెచ్చరించి

నట్లయింది. అడుగులో అడుగు వేసుకుంటూ
ఇంటి గుమ్మం దగ్గరకు వచ్చాడు. లోపల గడియ
వేసుంది. తలుపు తట్టకుండా అలాగే నిలబడ్డాడు.
వెంటిలేటర్ నుండి శబ్దాలు వస్తాయి కదా? ఏన్నాడు.
లోపల నిశ్శబ్దం. అంతలో ముక్కుపుటాయి
అదిరాయి, వాసన, సిగరెట్ వాసన! అదే వాసన!

అప్రయత్నంగా బిగుసుకున్నాయి మూర్తి
పిడికిళ్ళు, నిలువెల్లా వణికాడు. 'పిడికిలితో
తలుపుమీద కొట్టాడాయి, ఆగాడు, తలుపులు
తన్నాలనుకున్నాడు, బలవంతాని నిగ్రహించు
కున్నాడు.

ఒక యుగమునిపించేంతసేపు, దాదాపు
ఒక్క నిమిషం, అలాగే నిలబడ్డాడు. ఆ తర్వాత
వచ్చుడు చేయకుండా అడుగులో అడుగు
వేసుకుంటూ ప్రహారీ లోపలే, ఇంటిప్రక్కగా
నడిచాడు. మరి జాగ్రత్తగా, పిల్లిలా అడుగులువేసి
ముందుకు వెళ్ళాడు. బెడ్రూంకు కిటికీ ఉంది.

ఆ కిటికీగుండా ఇప్పుడు స్పష్టంగా వస్తోంది
సిగరెట్ వాసన, గుండెను అక్షరాలా రాయి
చేసుకున్నాడు మూర్తి.

ప్రపంచంలో ఏ భర్త చూడరాని దృశ్యం
చూడబోతున్నాడు. పరాయి మగాడి చేతిలో తన
ప్రియుభార్యను చూడబోతున్నాడు. ఎంత సాహసం
ఇది!

ఒక్కడుగు ముందుకువేసి కిటికీలోంచి చూసా...

నివ్వరహాయాడు మూర్తి. అదేం దృశ్యమో అర్థం
కానట్లు అలా చూస్తు ఉండిపోయాడు
పంచంపై బెర్నాపడుకుని తమాషగా కాలు
పుపుతోంది నిర్మల ఆమె ప్రక్కనే స్థూలమీచ,
స్థూలు అంచున కాలుతున్న సగరెట్టు ఉంది.

సిగరెట్ పొగకేస తన్మయంగా చూస్తూ,
నవ్వుతోంది, నవ్వుకుంటోంది నిర్మల.

బెడ్రూంలో మరో మనిషి జాతలేదు.
అలికిడలేదు.

మూర్తి రాకవల్ల కిటికీగుండా వెలుతురు
మనకనీడగా కదిలింది కావీలు, యధాలాపంగా
తలతిప్పి కిటికీవైపు చూసింది నిర్మల.

ఆమె కళ్ళు చక్రాలా విప్పుకున్నాయి ఏం
చెయ్యాలి తోచని దానిలా తవబడింది. ఆ వెంటనే
పకవకనవ్వసింది.

ఒక్క ఉడుటున ఇంటిగుమ్మం వైపు పరుగెత్తాడు
మూర్తి. అనరికే ఆమె తలుపు తీసింది. ఉద్యోగంతో
ఆమె వణికిపోతోంది. నలిపి చంపేసేంత గట్టిగా
కౌగిలించుకున్నాడు. - ఎందుకు? నిండుకు?
ఎందుకిలా?... అన్నాడు, అంత అనగలిగాడు.

చాలాసేపు ఆమెకు ఊపిరే ఆడలేదు. అన్న
గొంతు పూడుకుపోయింది. మితితే ఏడుపులా
కరిగిపోయెట్లుంది.

-ఎందుకు నిర్మలా? అన్నాడు మూర్తి.

-మీరు, రోజూ టీటుగా వస్తున్నారని,
తాగుతుంటే పది నన్ను కూడా మరిచిపోతున్నారని...
అందుకే... మీకు ఎలాగైనా అనుమానం పుట్టిస్తే
అయినా... మీరు ఇంటిదగ్గరే... నాదగ్గరే
ఉంటారని...

కొంగు ఎట్టకేకెది మాళియన కబడ్డూ!
చీర లేటు చూడ్డామని నేనే ఎట్టకేకే...!!

